

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на здравеопазването

Изх. № 02-01-167/06.11. 2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КС-853-06-38
дата 06.11.1.2018 г.

ДО

Г-Н ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ

ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И

ОБЩЕСТВЕН РЕД

В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № КС-853-06-38/11.10.2018 г.

На Наш № 02-01-167/16.10.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЦВЕТАНОВ,

Във връзка с изпратен от Вас законопроект за изменение на Закона за българските лични документи, внесен от народните представители Михаил Христов и Крум Зарков (сигн. № 854-01-72/03.10.2018 г.), Министерство на здравеопазването изразява следното становище:

Със законопроекта за изменение на Закона за българските лични документи се предлага увеличаване на срока на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство (МПС) на лицата с трайни увреждания.

Съгласно чл. 51, ал. 5 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД) срокът на валидност на свидетелството за управление на МПС на лица с трайни увреждания е до 5 години. С внесеня законопроект се предлага срокът да бъде до 10 години, какъвто е общият законов срок на валидност за управление на МПС.

Представените от вносителите мотиви за тази промяна са свързани основно със затрудненията на хората, подлежащи на освидетелстване от Териториалните областни лекарски експертни комисии (ТОЛЕК), тъй като последните са малко на брой в страната. Друг мотив е неравностойното третиране на хората с увреждания спрямо другите хора чрез определяне на по-малък период на валидност на свидетелството за управление на МПС.

Правоспособността да се управлява моторно превозно средство е признато от държавата право да се извършва дейността по управление на МПС. Признаването на това право държавата е поставила в зависимост от наличието на две групи изисквания: 1. съвкупност от знания, умения и поведение, които позволяват управление на моторното превозно средство, и 2. физическа и психическа годност за управление на моторно превозно средство. Двете изисквания трябва да са налице кумулативно както към момента на първоначалното признаване на правоспособността, така и по време на нейното упражняване. Липсата на което и да е от изискванията води до липса на правоспособност.

За установяване наличието на двете изисквания законодателят е създал специален ред - изпит пред оторизиран от държавата правен субект за проверка на знанията, уменията и поведението, и медицински преглед от компетентно медицинско лице.

Съгласно чл. 7 параграф 3 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (въведена в нашето законодателство съгласно § 35, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за движение по пътищата /ДВ, бр. 54 от 2010г., изм. и доп., бр. 60 от 2012г./) държавите – членки могат да ограничават срока на валидността на свидетелството за управление на МПС постановени в параграф 2 (а именно 10 години), на индивидуалните свидетелства за управление на превозно средство за всички категории, ако сметат за необходимо да прилагат увеличена честота на медицинските проверки.

От така описаната нормативна уредба следва, че с оглед промените, които настъпват във физическото състояние на човека, законодателят е приел, че действието

на свидетелството за управление на МПС на лице с увреждания ще бъде до пет години (чл. 51, ал.5 от ЗБЛД).

В представените мотиви към законопроекта не се обсъжда медицинската целесъобразност на тази промяна, която считам за съществена, тъй като в основата на допълнителната оценка от ТОЛЕК е именно здравословното състояние на лицето.

Нормативният акт, с който е регламентиран редът за освидетелстване на лицата с определени заболявания и състояния, които желаят да управляват МПС е Наредба № 3 от 2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории (Наредба № 3).

Заболяванията и състоянията, при наличието на които свидетелство за управление на МПС се издава само след освидетелстване от транспортните областни лекарски експертни комисии, са посочени в приложение № 2 към чл. 5 от цитираната наредба. От списъка става ясно, че от гледна точка на динамиката и развитието на здравословното състояние и възможността за възстановяване, при по-голяма част от посочените заболявания и състояния 10 годишния период е необосновано дълъг. В подкрепа на това становище е и обстоятелството, че срокът на инвалидност, който се определя от териториалните експертни лекарски комисии е от 1 до 3 години по същите съображения (чл. 69, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза, приета с МПС № 120 от 2017 г.).

Освен това индивидуалната оценка от ТОЛЕК „се прави на основание данните за здравословното състояние на лицето в миналото, настоящето и вероятната прогноза за бъдещето. При индивидуалната преценка се вземат предвид стадият на заболяването и/или степента на увреждане, интензивността му и темповете на развитие, изгледите за подобряване на състоянието, отражението върху функции, наличието на други заболявания и/или увреждания, както и възможността да се третира с медикаменти или да се подложи на друг вид лечение и отражението на това върху годността му.“ (т. 2 към „Забележки“ на Приложение № 2 от Наредба № 3).

Медицинските специалисти не биха могли да дават вероятна прогноза за бъдещето на заболяването или състоянието, която да съответства на предложения срок на валидност на свидетелството за управление на МПС за 10 години.

Петгодишният срок на валидност на свидетелството за управление на МПС при хората с определени заболявания или състояния не би могла да се разглежда като дискриминационен, тъй като специалните изисквания, които са приложими при тях, обуславят и различния срок на валидност.

Предвид гореизложеното считаме, че въпросът би следвало да се разглежда по подробно от гледна точка на медицинската му целесъобразност. По принцип споделяме идеята за необходимостта на улесняване на процесите по медицинското освидетелстване на лицата с цел издаване на свидетелства за управление на МПС. Биха могли обаче да се обмислят и други възможности (като подобряване на организацията на работа за това), след което да се избере най-целесъобразният вариант. При така предложената разпоредба изразяваме загриженост от прилагането на нормативния акт без да се обсъдени внимателно всички страни на въпроса от медицинска страна.

С уважение,

КИРИЛ АНАНИЕВ
министър на здравеопазването

